

ΕΓΚΩΜΙΑ & ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ,
ΤΟΥ ΕΝ ΠΗΛΙΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

(έορταζομένου τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου)

Ἐποιήθησαν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθωνος

* ὑβ' * 2002 *

**ΕΓΚΩΜΙΑ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ
& ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ, ΤΟΥ ΕΝ ΠΗΛΙΩ**

* * *

Στάσις α'. Ἦχος πλ.α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Τὴν ζωὴν τὴν ὄντως,
ἀγαπήσας σοφέ,
τὰς τοῦ κόσμου ἡδονὰς κατεφρόνησας,
ὦ Γεράσιμε ἡμῶν καθηγητά.

Ἀθανάτου δόξης,
ποθητῆς γεγονώς,
ἐκ παιδὸς Χριστοῦ ὀπίσω προσέτρεξας,
καὶ ἐδέξω γέρας θείων ἀρετῶν.

Βεβλημένος βέλει,
τῆς ἀγάπης Χριστοῦ,
ὥσεὶ ἔλαφος ἐρήμους κατέλαβες,
ἐκζητῶν τὸ ὕδωρ, Πάτερ, τῆς ζωῆς.

Γεωργήσας φόβῳ,
τοῦ Θεοῦ σὴν ψυχὴν,
τὰ ζιζάνια παθῶν ἀπερρίζωσας,
καὶ ἐφύτευσας τὰ δένδρα ἀρετῶν.

Διαβόλου πάσας,
τὰς παγίδας σοφῶς,
ὦ Γεράσιμε, διέλυσες πάντοτε,
τῷ ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ.

Ἐπιγνοὺς ἐκ πείρας,
τὸν γλυκὺν Ἰησοῦν,
τὸν σὸν νοῦν αὐτῷ προσήλωσας Ὅσιε,
ἐκτρυγῶν εὐχῆς τὸ μέλι δαψιλῶς.

Ζῶν σαρκὶ ὦ Πάτερ,
ὥς ἀσώματος νοῦς,
τῇ ἀσκήσει σου ἐφαίνου, Γεράσιμε,
προγευόμενος τῆς δόξης οὐρανῶν.

Ἡ σὴ πολιτεία,
καὶ τὰ ἄθλα κανόν,
ὦ Γεράσιμε, μονάζουσι δέδεικνται,
καὶ πυξὶς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Θεῖον θαῦμα ὄντως
ἡ ζωὴ σου ἐν γῇ,
τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, πάτερ Γεράσιμε,
οὐς ὠδήγεις ἀσφαλῶς πρὸς τὸν Χριστόν.

Ἱεροσολύμων,
προσκυνήσας σεπτά,
ἀγιάσματα, Γεράσιμε, ἔρωτα,
προσεπηύξησας Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ.

Καθαρὸν τηρήσας,
σεαυτὸν μολυσμῶν,
ἠξιώθης, θεοφόρε Γεράσιμε,
τῆς τιμῆς ἱερωσύνης ἐκ Χριστοῦ.

Λέων πῦρ ἐκπνέων,
τῆς ἀγάπης Χριστοῦ,
ἐγεγόνεις κατακαίων, Γεράσιμε,
ἀκανθώδεις λογισμοὺς ὀλοσχερῶς.

Μετανοίας κήρυξ,
φλογερὸς τοῖς πιστοῖς,
ὥς ὁ Πρόδρομος ἐφάνης, Γεράσιμε,
σωτηρίαν ἀδελφῶν ἐπιποθῶν.

Νεοσσὸς καθάπερ,
καλιὰν ἐφευρών,

τὴν Μονὴν τῆς Σουρβιάς προετίμησας,
ἡσυχάσας καρποφόρως ἐν Χριστῷ.

Ξενιτείαν, Πάτερ,
ἰσοβίως ἀσκῶν,
ἐν κρυφῇ τοὺς σοὺς ἀγῶνας ἐτέλεσας,
οὓς καλῶς ἐπιγινώσκει ὁ Θεός.

Ὀλικῶς καρδίαν,
διανοίξας Χριστῷ,
πλήρης Πνεύματος Ἀγίου, Γεράσιμε,
ἐγεγόνεις δι' ὃ θαύματα τελεῖς.

Παιδογόνους στεῖρας,
δείκνυς, Πάτερ, εὐχῇ,
καὶ ἰᾶσαι τὰ ποικίλα νοσήματα,
ἐπικλήσει τῆς δυνάμεως Χριστοῦ.

Ῥεῖθρα θαυμασίων,
χέει κάρα ἡ σῆ,
ἐν Μονῇ σου, θεῖε πάτερ Γεράσιμε,
πᾶσαν νόσον θεραπεύουσα πιστῶν.

Σοῦ τῇ εὐλογίᾳ,
ἐξηράνθη εὐθύς,
λίμνη ὅτε ἀλιεῖς σοὶ ἡσέβησαν,
οὓς ἐδίδαξας νηστείαν πρακτικῶς.

Τῆς τοῦ διαβόλου,
λύσσης σῶσον ἡμᾶς,
ὃς λυττῶντα λύκον, Πάτερ, ἀπέστειλας,
προσβαλοῦσι θεῖον σχῆμα μοναστῶν.
Ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου,
ἐξιλέου Χριστόν,
καὶ λαοῦ τῆς Μαγνησίας, Γεράσιμε,
τῶν τιμώντων τὴν σὴν μνήμην ἐκ ψυχῆς.
Φρίπτει τῶν δαιμόνων,

ἡ πληθὺς καὶ εὐθύς,
καταλείπει ἐλευθέρους τῇ κλήσει σου,
δαιμονῶντας, ὦ Γεράσιμε κλεινέ.

Χάριν δίδου, Πάτερ,
τοῖς τιμῶσι πιστῶς,
τὴν ἀγίαν καὶ σεπτήν σου πανήγυριν,
καὶ ἀξιώσον τῆς δόξης οὐρανοῦ.

Ψυχικῶν σφαλμάτων,
σαῖς διόρθου εὐχαῖς,
τοὺς τιμῶντάς σε, φιλότεκνε Ὅσιε,
καὶ ἀνάδειξον οἰκήματα Χριστοῦ.

Ὡς ἐν βίῳ, Πάτερ,
οὕτω νῦν σῆς Μονῆς,
κηδεμῶν καὶ φροντιστῆς μένε πάντοτε,
ὦ Γεράσιμε, τῶν τέκνων σου χαρά.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα,
Παναγία Τριάς,
Γερασίμου ταῖς πρεσβείαις προστάτεψε,
Ὁρθοδόξους καὶ πιστοὺς χριστιανούς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Μῆτερ,
μοναστῶν ἡ ἐλπίς,
σὺν τῷ θείῳ Γερασίμῳ ἰκέτευε,
ὑπὲρ δούλων σου γλυκύτατον Χριστόν.

Στάσις β'. Ἦχος πλ.α'. Ἄξιόν ἐστιν.

Ἄξιόν ἐστιν,
μακαρίζειν σου τὴν θεῖαν μνήμην,

πάτερ χριστοφόρε Γεράσιμε,
καὶ τιμᾶν σε ἐν ᾠδαῖς χαρμονικαῖς.

Ἐνωθεν λαβὼν,
ἐκ Θεοῦ, Γεράσιμε, τὴν κλῆσιν,
ἤρας τὸν σταυρόν σου ἀπὸ παιδός,
καὶ ἐπόθησας τὸν βίον μοναστῶν.

Βάρη κοσμικῆς,
προσπαθείας, Πάτερ, ἀπεσεῖσω,
καὶ διψητικῶς ὀπισθεν Χριστοῦ,
ἐπορεύθης τῇ τηρήσει ἐντολῶν.

Γέρας ζωηρόν,
ἐκ Κυρίου εἴληφας τρισμάκαρ,
στέφος ὁσιότητος καὶ ζωῆς,
συνωνύμως θεία κλήσει σου, σοφέ.

Δοὺς ἀσκητικούς,
τῷ Δεσπότῃ, Ὁσιε, ἰδρωτάς,
Πνεύματος τὴν χάριν ἀντείληφας,
δι' ἧς μέτοχος ἐγένου οὐρανοῦ.

Ἐρωτι θερμῷ,
ἐπορεύθης εἰς Ἁγίους Τόπους,
ἐνθα ἐπτερώθη ὁ ζῆλός σου,
ἀναπλάσαντος τὸν βίον τοῦ Χριστοῦ.

Ζῶν ἀγγελικῶς,
θείαν χάριν εἴληφας ἱερωσύνης,
καὶ χριστοπρεπῶς, Πάτερ, τῷ Χριστῷ,
τὴν θυσίαν ἱερούργεις τὴν φρικτὴν.

Ἦσυχον τὸν νοῦν,
τῇ εὐχῇ διατηρήσας, Πάτερ,
δράγματα πολλὰ εἰς θημωνίαν,
ἐπεστοίβασας ὡς νήψεως καρπούς.

Θεὸς ζυγῷ Χριστοῦ,

τὸν αὐχένα, Ὅσιε, ψυχῆς σου,
πάντων τῶν φθαρτῶν κατεφρόνησας,
καὶ ἀπέδωκας καρποὺς πνευματικούς.

Ἰθυνας ψυχάς,
εἰς μετάνοιαν κηρύγματί σου,
ὥς ὁ Βαπτιστὴς χώρας διελθὼν,
ὦ Γεράσιμε, ἀγάπη ἀδελφῶν.

Κρήνη δαψιλῆς,
καὶ πηγὴ θαυμάτων ὥφθης,
νόσους τῶν ψυχῶν καὶ τοῦ σώματος,
ἱατρεύων ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ.

Λύεις εὐχερῶς,
γυναικῶν στειρευουσῶν τὴν δέσιν,
καὶ μητέρας ταύτας τέκνων δεικνύς,
ἀντεισάγεις ἀντὶ λύπης τὴν χαράν.

Μνήμην ἐσχηκῶς,
ὦ Γεράσιμε, πικροῦ θανάτου,
σεαυτὸν σταυρῷ τῷ δεσποτικῷ,
ἐκαθήλωσας ποθῶν θείαν ζωὴν.

Νόμον τοῦ Χριστοῦ,
ἐκδιδάξας, Πάτερ, ἀλιεῦσιν,
λίμνην ἀπεξήρυνας πρὸς καιρόν,
καὶ ἐκύρωσας νηστείας τὴν ἰσχύν.

Ξένον ἀληθῶς
ἐν βατράχοις, Ὅσιε, σὸν θαῦμα,
οὓς ἀφώνους ἔδειξας τῇ εὐχῇ,
τριετὴ σιγὴν αὐτοῖς ἐπιβαλὼν.

Ὅχλους πονηρούς,
φυγαδεύεις, Πάτερ, δαιμονίων,
φρίττουσι γὰρ λείψανα βλέποντες,
χαριτόβρυτα τιμίας σου σοροῦ.

Πάτερ, σὴν Μονήν,
διαφύλαττε παντοίας βλάβης,
καὶ μοναζουσῶν γλύκανον ζωήν,
ίκετεύων τὸν φιλόανθρωπον Χριστόν.

Ῥῶσιν ταῖς ψυχαῖς,
καὶ τοῖς σώμασι τῶν σὲ τιμώντων,
πάρεχε, ὦ πάτερ Γεράσιμε,
ἐκζητούντων σὴν ταχεῖαν ἀρρώγην.

Συσταυρώσας νοῦν,
καὶ καρδίαν σου τῷ Σταυρωθέντι,
τούτῳ τὴν ψυχὴν σου, Γεράσιμε,
παραδέδωκας ἡμέρα τοῦ Σταυροῦ.

Τὴν σὴν τελευτήν,
προειδῶς τοῖς μαθηταῖς σου, Πάτερ,
πλουτοὺν διδασκῶν τούτοις ἔλιπες,
ὅπως εὕρωσι Παράδεισον γλυκύν.

Ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς,
σὴν χαρμόσυνον τιμῶμεν μνήμην,
ὅθεν ἀντιδώρως, Γεράσιμε,
τὰς ἀγίας σου κατάπεμψον εὐχάς.

Φῶς τὸ ποθητόν,
νῦν προσώπου καθορῶν Κυρίου,
μέμνησο σῶν τέκνων, Γεράσιμε,
καὶ καρδίας καταφώτισον παιδρῶς.
Χρέος υἱκόν,
ἐκπληροῦντες σου ἀγίαν μνήμην,
σήμερον, Γεράσιμε, ἄγομεν,
ὡς μεσίτην σε πλουτοῦντες πρὸς Χριστόν.

Ψάλλοντας τὰ σά,
κατορθώματα καὶ ἄθλα, Πάτερ,

θείας ὑμνωδίας ἀξίωσον,
σὺν χοροῖς ἀγγελικοῖς ἐν οὐρανῷ.

Ὡς ταύτης Μονῆς,
βάσιν τέκνα σου ἐπεγνωκότα,
πάντοτε ἐν σοὶ στηριζόμεθα,
ὦ Γεράσιμε, θαυμάτων παροχεῦ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ σὺν Υἱῷ,
καὶ τῷ Πνεύματι τῷ παναγίῳ,
θείου Γερασίμου προσδέχθητι,
τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ἡμῶν τὰς πατρικάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
καθικέτευε Αὐτὸν σὺν Γερασίμῳ,
ὅπως δῶ ἡμῖν τῶν ἀμαρτιῶν,
τὴν συγχώρησιν ὡς μόνος ἀγαθός.

Στάσις γ'. Ἦχος γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ σε πᾶσαι,
τῶν Μαγνησιέων,
Γεράσιμε τιμῶμεν.

Ἕναισματα ὡς μύρα,
Γεράσιμε θεόφρον,
προσφέρομεν σῇ μνήμῃ.

Βάρη πάσης νόσου,
καὶ ἀσθενείας αἶρε,
τῶν σὲ αἰτούντων, Πάτερ.

Γνῶσιν θείαν ἔνθες,

Γεράσιμε, εὐχαῖς σου,
ψυχαῖς πιστῶν σου τέκνων.

Δῶρον ἐκ Κυρίου,
ἐδόθης Ἐκκλησίᾳ,
Γεράσιμε τρισμάκαρ.

Ἦλυσας καὶ λύεις,
στείρωσιν ἀτεκνούντων,
Ὅσιε, σαῖς πρεσβείαις.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον,
Γεράσιμε, ὡς λέγει,
ὁ λόγος τοῦ Κυρίου.

Ἦσκησας ἐνθέως,
διὸ χάριν θαυμάτων,
Γεράσιμε, προχέεις.

Θεῷ εὐαρεστήσας,
Πάτερ, τῇ βιοτῇ σου,
νῦν ἔχεις παρῴρησιαν.

Ἰάτρευσον τὰς νόσους,
Γεράσιμε, σῶν τέκνων,
ψυχῆς καὶ σώματός τε.

Κήρυξ μετανοίας,
γενοῦ καὶ αὐθις, Πάτερ,
ἡμῖν Χριστὸν λυποῦσι.
Λύτρου τὴν Μονήν σου,
Γεράσιμε χριστόφρον,
ἐχθροῦ τῆς ἐπηρείας.

Μοναζούσαις δίδου,
τοῦ θείου σου σεμνείου,
τὴν ἄνω Βασιλείαν.

Νίκησον, ὦ Πάτερ,
ὁρμὴν τοῦ διαβόλου,
καὶ δὸς ἡμῖν εἰρήνην.

Ξένους ποίει κόσμου,
σὰ τέκνα, θεοφόρε,
οἰκείους δὲ Δεσπότη.

Ὅρμον ἀσφαλείας,
εὗρομεν τὴν Μονὴν σου,
καὶ στάδιον ἀγνείας.

Πήλιον καυχᾶται,
καὶ χαίρει Μακρινίτσα,
Γεράσιμε, σὴ μνήμη.

Ῥῦσαι χριστωνύμους,
παγίδων τοῦ Βελίαρ,
Γεράσιμε, ταχέως.

Σοῦ τιμίαν Κάραν,
Γεράσιμε τιμῶμεν,
ὡς βρύσιν χαρισμάτων.
Τέκνα σου εὐλόγει,
ἅπερ τῷ σῷ οἴκῳ,
Γεράσιμε, οἰκοῦσιν.

Ὑψωσον σὰς χεῖρας,
Γεράσιμε, Κυρίῳ,
κατάγων εὐλογίας.

Φύλαξον κακίας,
τοῦ μισοκάλου, Πάτερ,
σὲ ἐπικαλουμένους.

Χρέος ἐκτελοῦμεν,

προσφέροντές σοι ὕμνους,
εὐγνώμονας, θεόφρον.

Ψάλλομεν συμφώνως,
τὸν θαυμαστόν σου βίον,
Γεράσιμε, καὶ ἄθλα.

ὦ Ὁσίων κλέος,
Γεράσιμε, καὶ δόξα,
τὴν Μαγνησίαν σκέπε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα,
δέξαι εὐηκόως,
λιτὰς τοῦ Γερασίμου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Κυρία,
σὺν θείῳ Γερασίμῳ,
πρεσβεύετε Δεσπότη.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ δοξάσας Γεράσιμον τὸν Θεῖον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη,
καθορῶντα σὸν βίον,
ὦ Γεράσιμε θεῖε,
κατεπλάγησαν σφοδρῶς,
πῶς σαρκὶ ὧν εἰσέτι,
ἔζης θαυμαστῶς,
βίον τὸν ἰσάγγελον,
καὶ Κυρίου,

ἐδίδασκες τὸ θέλημα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ἐμπλήσας σὸν Ὅσιον θαυμάτων.

Τί τοὺς ὕμνους,
ὥσπερ μύρα εὐοσμία,
ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου,
Γερασίμου,
οἱ πιστοὶ προσάδετε,
ἐν Μονῇ τῆς Μακρινίτης;
ἴδετε τὴν κάραν τὴν πάντιμον,
ἐξ ἧς βρῦει,
θαυμάτων τὰ τεράστια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ κοσμήσας Γεράσιμον τὸν νέον.

Πλήθος πολὺ,
πανταχόθεν ἔδραμον,
πρὸς σεμνεῖόν σου ἐκ πόθου·
ὅθεν δίδου,
ὡς μισθὸν Γεράσιμε θεόφρον,
πλήρωσιν εὐχῶν,
καὶ τῶν νόσων ἱάσιν,
ἔχεις γὰρ τὴν ἰσχύν,
ἐκ Κυρίου Ὅσιε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ τιμήσας τοὺς πόνους Γερασίμου.

Χριστοῦ πόθῳ παρθένοι,
τὴν Μονήν σου οἰκοῦσι,
καὶ δοξάζουσι,
μνήμην σου, ὦ Πάτερ·
ἀγγέλων ζωὴν,
ἐκμιμούμεναι παῖσαι,
καὶ τὴν σὴν εὐχὴν
ἔχουσιν Γεράσιμε,
Βασιλείαν,

οὐρανῶν ἐλπίζουσι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ, Λόγε καὶ Πνεῦμα,
ἡ Τριάς ἡ ἁγία,
καὶ ὑπέρθεος φύσις,
Γερασίμου πρεσβείαις,
καταπέμψαις σὴν χάριν,
ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς,
τοῦτον ἐορτάζουσι,
καὶ σὴν δόξαν,
ἐνθέως μεγαλύνουσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε,
ἡ χαρὰ μοναζόντων,
σὺν σεπτῷ Γερασίμῳ,
τὴν Μονὴν Μακρινίτης,
ἀεὶ σκέπετε ἄμφω,
καὶ μοναστριῶν,
τὸν χορὸν φυλάττετε,
ἐφ' ὑμᾶς γὰρ ἡμῶν,
τὰς ἐλπίδας ἔχομεν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'.)

Στίχοι

Γέρας δίδου, Δέσποτα, σῆς Βασιλείας
Ὅσοι μνήμην μέλπουσι σοῦ Γερασίμου.